

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

ХІ МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«Управління проектами у розвитку суспільства»

**Тема: «Розвиток компетентності організації в управлінні проектами,
програмами та портфелями проектів»**

м. Київ, 23 – 24 травня 2014 року

Тези доповідей

Київ 2014

Осауленко І.А. Пріоритети та рушійні сили регіональних проєктів в кризових умовах	152
Осипенко М.В. Використання партнерських відносин для підтримки інвестиційного забезпечення розвитку економіки	154
Панафидин Г.С. К вопросу о методологических основах управления программой развития регионов Украины	155
Петренко Т.В. Розвиток компетентності в управлінні проєктами державної реєстрації прав на нерухоме майно	157
Пизинцали Л.В., Шахов А.В. Механізми управління проєктами утилізації судов	159
Пилипенко А.І. Оцінка життєздатності культурно-мистецького проєкту	161
Погорелова О.В., Левченко О.Г. Організаційна структура офісу управління портфелем наукових проєктів ВНЗ	162
Подчасова Т.П. Управління проєктами в умовах трансформаційної економіки	164
Придатко О.В., Ренкас А.Г. Управління якістю освітніх проєктів системи цивільного захисту в умовах турбулентного економічного середовища	166
Прокопенко Т.О. Системна концепція розробки інформаційної технології управління проєктами в умовах невизначеності	168
Рак Ю.П., Кобилкін Д.С. Управління ресурсами та гармонізації відносин для підвищення ефективності проєктно-організаційно-технічних систем	169
Рач Д.В. Практика применения инструментов управления рисками и неопределенностью проектных менеджеров	171
Рач В.А. Руководство проектами, менеджмент проектов, управление проектами: общее и различие	172
Тесля Ю.М., Рич М.І. Модель консолідації інтересів зацікавлених сторін	174
Рогозина В.Б. Комплементарная модель формирования цепей создания ценности в проектах и программах	176
Росошанська О.В. Метрики стратегічної економічної безпеки іновачійних проєктно-орієнтованих підприємств	177
Руденко С.В., Шахов А.В. Управление проектами дополнительного профессионального образования в области морского транспорта	179
Руденко Е.С. Ранжирование проектов в программной среде microsoft excel	180
Рыбак А.И., Бабенко М.Ю. Институциональные аспекты инвестиционного развития в туристическо-рекреационном комплексе Украины	183
Рябокоть Б.А. До питання сутності фінансово – економічних механізмів інформаційних технологій управління проєктами	185
Самолук В.М. Зміст процесів управління ресурсами проєкту	187
Семко І.Б., Бедрій Д.І. Сучасні методи управління ризиками проєктів та портфелів проєктів	188

комплексно спрямовані на управління ОТС з врахуванням впливу факторів зовнішнього середовища та внутрішнього стану.

СК розробки ІТ управління ОТС дає можливість представити підхід, в основі якого є універсальна ітераційна процедура управління, що забезпечує прийняття рішень в умовах невизначеності та неповної або неточної інформації. Одним із методів моделювання багатовимірних залежностей у складних задачах прийняття рішень є їх опис нечіткими базами знань, призначеними для формалізації причинно-наслідкових зв'язків між змінними „вхід-вихід”, які характеризують ту чи ту конкретну залежність. При цьому нечітка база знань є сукупністю правил ”Якщо <входи> – то <вихід>”, які відображають досвід експерта та його розуміння причинно-наслідкових зв'язків, характерних для об'єкта, який моделюють, або процесу. Нечітка база знань поєднує у собі опис цих зв'язків природною мовою із застосуванням нечітких множин та лінгвістичних змінних. З метою забезпечення універсальності вказаного підходу передбачається формулювання певних принципів та підходів до управління.

Список літератури.

1. Информационные технологии в управлении / Под ред. Г.А. Титоренко. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 439 с.
2. Интеллектуальные системы управления организационно-техническими системами / Под. ред. А.А. Большакова. М.: Горячая линия-Телеком, 2006. – 160 с.

УДК 004.453

Рак Ю.П., Кобилкін Д.С.

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ ТА ГАРМОНІЗАЦІЯ ВІДНОСИН ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЕКТНО-ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНІЧНИХ СИСТЕМ

Екстрені служби світу 911 та 112 відносяться до організаційно-технічних систем ефективність реалізації яких можлива за умов проектного підходу щодо управління на всіх стадіях (фазах) впровадження таких проектів. Організаційно-технічна Система 112 призначена для оперативного оповіщення особового складу ДСНС чи рятувальних служб про виникнення надзвичайних ситуацій (НС). Оперативність та достовірність отримуваної інформації залежить від рівня гармонізації технічної, нормативно-правової та соціально-економічної складових в регіональному вимірі, що і являється головним критерієм успішного впровадження

проектів оперативного інформування Системою 112. Проведені статистичні дані функціонування проектно-організаційно технічної Системи 112 впровадженій в м. Львові, Києві, Харкові, Донецьку, в період проведення Євро 2012, дозволили виявити недоліки та сформулювати основні підходи подальшої реалізації проектів впровадження Системи 112 в інших регіонах. На основі аналізу статистичних даних, експертної оцінки спеціалістів, тощо виявлено, що головною умовою успішної реалізації такого типу проектів є забезпечення процесу гармонізації взаємовідносин як на кожній фазі циклу проекту, так і програми і проекту в цілому. Формалізуючи вище згадане можна привести наступну залежність (1):

Система 112 =<F₁, F₂, F₃, F₄>, (1) де F₁ – фаза ініціації проекту реалізації Системи 112; F₂ – фаза планування проекту реалізації Системи 112; F₃ – фаза реалізації проекту Системи 112; F₄ – фаза завершення проекту Системи 112.

Проведений аналіз фаз ініціації проекту Системи 112 в умовах України та ще й врахування регіональності показав, що для успішної реалізації відповідних фаз необхідно на фазі F₁ – провести дослідження, що враховують багатофакторні критерії оцінки для оптимального вибору умов перспективності центру; на фазі F₂ – виконати оптимальний розподіл ресурсами; на фазі F₃ – на цьому етапі проходить практична реалізація проекту та його гармонізація із зовнішнім середовищем із врахуванням внутрішніх причино – наслідкових зв'язків. Під час реалізації фазного управління на проект впливають наступні фактори (2).

ФУП =<ЗПС, ВПС>, (2) де ЗПС – зовнішнє проектне середовище проекту Системи 112; ВПС – внутрішнє проектне середовище.

Внутрішнє проектне середовища характеризується технічним станом Системи, рівнем гармонізації служб та ієрархічно-мережево-реляційною структурою управління. До зовнішнього проектного середовища відноситься стан політичної ситуації в державі, рівень науки, освіти та технологій, конкурентність, економічний стан та кризові явища в державі, рівень розвитку ІТ технологій, тощо.

Рис. 1. Модель проектного середовища успішної реалізації проекту Системи 112 у регіональному вимірі при гармонізації впливів зовнішнього, внутрішнього середовища та урахуванням фаз циклів проекту.

Запропонована модель проектного середовища показує, що головною умовою підвищення ефективності реалізації проектів Системи 112 на регіональному рівні є гармонізація взаємопов'язаних між всіма зацікавленими сторонами, оцінка стану соціально-економічного розвитку регіону, кризові явища, стан освіти і науки тощо, забезпечивши при цьому процес відповідного оптимального розподілу ресурсами.

Література:

1. Рак Ю. П. Проектування систем автоматизації відбору інформації при проектно-орієнтованому управлінні / Ю. П. Рак, О. Б. Зачко, О. Ю. Микитів // Вісник Східно-національного університету імені Володимира Даля. – 2011. – № 3 (157). Частина 2. – С. 106-110.

2. Закон України «Про систему екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112». Закон України від 13.03.2012 № 4499-VI.

УДК[005.52:005.334]:005.8

Рач Д.В.

Восточноукраинский национальный университет им. В. Даля

ПРАКТИКА ПРИМЕНЕНИЯ ИНСТРУМЕНТОВ УПРАВЛЕНИЯ РИСКАМИ И НЕОПРЕДЕЛЕННОСТЬЮ ПРОЕКТНЫХ МЕНЕДЖЕРОВ

Сегодня состояние цивилизации называют эпохой неопределенности, обществом риска, суть которого можно определить как трансформацию логики производства индустриального общества (накопление и распределение богатств) в логику производства массового распространения рисков, которые порождаются научно-техническими системами. Риском наделяет нас само развитие цивилизации. И риск становится системообразующим принципом общества, то есть определяет его сущность [1]. В этих условиях в управлении рисками в управлении проектами пока сохранился традиционный подход, который базируется на выявлении событий, которые могут повлиять на отклонение выполнения проекта от запланированного хода его реализации, установлении вероятности появления таких событий и расчета негативных последствий при их проявлении. Однако риск всегда связан с принятием решения конкретной личностью для конкретной задачи в конкретной факторно-временной ситуации в состоянии неопределенности. Сегодня научно установленные факты свидетельствуют о том, что при принятии решений в ситуациях неопределенности и риска всегда проявляются индивидуальные особенности поведения человека. Это всемирно признано путем присуждения в области экономики как минимум трех премий имени А. Нобеля (Г. Саймону, 1978 г., М. Алле, 1988 г., Д. Канеману, 2002 г.). Установлено, что любому субъекту присущи такие характеристиками как восприятие и познание рискованной ситуации, мышление и поведение в условиях риска, склонность и готовность к риску и др. Условно выделяют несколько типов личностей, каждый из которых позиционируют как субъекты, которые по-разному принимают решения в условиях одинакового уровня неопределенности.